

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Autorka práce: Ivana Horáková

Vedoucí diplomové práce: Jan Polivka

Posuzovatel: Jan Polivka

Název: Poruchy komunikace v rodině, hodnoty a tabu v křesťanské a „nevěřící“ rodině.

Formální stránka:

včetně příloh má práce 69 stran. S úpravou nejsou problémy, překlepy jsou spíše výjimečné. Gramatická stránka bez větších nedostatků. Studie je v dobrém slova smyslu čtivá, psaná živým jazykem. Opět se setkáváme s typickým dělením na teoretickou a praktickou část, jejíž náplní je prezentace a vyhodnocení dotazníku, sestaveného diplomandkou. Teoretická část je dále členěna do řady dalších kapitol a subkapitol, které dobře rozvíjejí základní téma, včetně důležitých kontextů, a působí promyšleně. Vhodná je formulace „pracovní otázky“, takže zbytečně neimplikuje klasické statistické zpracování a metody. Při vyhodnocování by pak ovšem byla lepší formulace o nepotvrzení předpokladů než o „vyvrácení“ nebo „potvrzení“ resp. opačně.

Podobně pak opatrnější formulování závěrů ve smyslu zjištění nebo nezjištění větších rozdílů. Početnost vzorku je vzhledem k charakteru práce celkem vyhovující, i když samozřejmě neumožňuje nějaké obecněji platné závěry.

Seznam literatury obsahuje řadu základních děl, týkajících se problematiky, autorka prokázala, že s literaturou dovede pracovat. Poznámkový aparát je přiměřený rozsahu práce a odpovídá obvyklému úzu.

Prezentace práce:

dobrá grafická úroveň. Správně používané odborné termíny, formulování problémových okruhů, menší výhrady jsem uvedl již shora. Hodnotím kladně také prezentaci některých vlastních názorů, samozřejmě při odlišení od literárních údajů.

Obsahová stránka:

nemám žádné vážnější výhrady, koncepce je ucelená a smysluplná. Již sám název tématu je docela originální, takže se dalo očekávat, že autorka se práce zhostí s dobrým výsledkem, což se také stalo. Zaujetí tématem patří určitě k nejpozitivnějším stránkám práce. Asi nejzajímavější jsou z teoretické části kapitoly týkající se patologické komunikace v rodině a toho, co v rodině je žádoucí a naopak. Podnětná jsou i zamyšlení v rámci analýzy odpovědí a některá srovnání s jinými materiály, týkajícími se analogických otázek. Autorka se docela originálně zabývala vymezením „věřící“ rodiny a uvědomila si některé složitosti tohoto vymezení v naší době a kultuře.

Závěr:

Ize konstatovat, že práci jako celek lze považovat za zdařilý příspěvek k aktuální problematice. Zásadnější námitky nebo výhrady nemám. Práci lze doporučit k obhajobě.

.....